

עמ"ת 1742/03/19 - אסי אביבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 1742-03-19 אביבי נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
העורר	אסי אביבי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט קמא לפיה דחה בקשת העורר לבטל תנאי מתנאי שחרורו והוא "מעצר בית" לילי בין השעות 23:00 לשעה 05:00 למחרת היום. העורר פנה בבקשתו לבית משפט קמא בהליך של "עיון חוזר" לפיו טען כי משום חלוף הזמן ונסיבות המקרה, דהיינו רמת מסוכנותו הנמוכה של העורר, יש מקום להורות על ביטול "מעצר הבית".

ראוי לציין כי ברקע ההליכים בבית משפט קמא, לעיון חוזר ובערר שלפני, מצוי כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים אשר הוגשו לבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב, בתאריך 30.9.18. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 29.9.19 בשעה 02:10 אחר חצות, נהג העורר באופנוע בכביש 20 לכיוון דרום במהירות של 225 קמ"ש. באותו מקום המהירות המרבית המותרת הינה 90 קמ"ש. שוטר שהוצב במקום ביקש לעצור את העורר אך זה התעלם מהניידת בה נהג השוטר, המשיך בנסיעה מהירה, פנה למחלף ההלכה והמשיך בבריחה תוך שהוא מביט אל עבר הניידת הדולקת אחריו. העורר נחסם ונעצר על ידי הניידת ברח' היצירה ברמת גן.

כתב האישום ייחס לעורר שתי עבירות: נהיגה במהירות העולה על 51 קמ"ש בדרך שאינה עירונית ונהיגה בקלות ראש.

בעקבות הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, נעצר העורר עד החלטה אחרת, ובית משפט קמא קבע דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים ביום 14.10.18. העורר לא השלים עם החלטה זו וערר לבית המשפט המחוזי. בהחלטה בערר מיום 4.10.18 קיבל בית המשפט המחוזי את הערר באופן שהורה על שחרור העורר בתנאים לרבות "מעצר בית" לילי מהשעה 23:00 ועד השעה 05:00.

העורר הגיש בקשה לבית משפט קמא לבטול "מעצר הבית" ובהחלטה מיום 18.2.19 דחה בית משפט קמא הבקשה. נימוקי החלטת הדחייה מבוססים בעיקר על דחיית טענת חלוף הזמן ועל מסוכנותו של העורר.

בערר שלפני, טוען העורר כי יש לבטל החלטת בית משפט קמא, לפי שבחלופ כ- 5 חודשים מאז נעצר נתון הוא בתנאי הגבלת חירות, וככל שיש לשקול חירותו של העורר אל מול חומרת המעשה הרי שיש להיעתר לבקשה.

בא כוח המשיבה, ביקשה להותיר החלטת בית משפט על כנה לפי שלא נפלה בהחלטה טעות.

אקדים ואומר כי אני דוחה את הערר.

יתירה מזו, ככל שאני מעיין בנסיבות המקרה, לרבות חומרת מעשהו של העורר, על פי הראיות לכאורה, דהיינו נהיגה במהירות עצומה של 225 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש - 135 קמ"ש מעל המהירות המותרת, אזי מדובר במעשה המעורר חלחלה משום הסיכון הרב שיש במעשה זה. רף המסוכנות העולה מתוך הראיות לכאורה, כאמור, הוא גבוה ביותר. כלי רכב, הינו אמצעי תחבורה מקובל ורגיל. אלא שמעבר להיותו אמצעי תחבורה, יש ובנסיבות מסוימות הוא כלי מסוכן. יש ומשום אופי נהיגת אדם את כלי הרכב, נהיגה פרועה ומסוכנת הופך אמצעי תמים ורגיל זה, לכלי משחית. אין צורך להכביר מילים באשר למסוכנות הנגרמת לציבור כתוצאה מנהיגה כה פרועה ומסוכנת. רובנו נג דרך באמצעות כלי רכב. כולם עומדים נדהמים ומזועזעים, לעיתים, עת חולף בדרכנו נהג פרוע ומסוכן, הנוהג רכבו במהירות עצומה. נהג זה כאילו אומר הוא לנו "אני ואפסי עוד". אנהג כרצוני ואתעלם מהסביבה. תאונות מחרידות, קטלניות וטרגיות נגרמות בעקבות נהיגה פרועה לרבות במהירויות "מטרופות".

כפי שנאמר בדיון על ידי באת כוח המשיבה, לעורר הרשעות קודמות בעבירות תנועה חמורות ואף ריצה עונש מאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות.

חסד נעשה עם העורר משהורה בית המשפט המחוזי לשחררו ממעצר.

באשר לחלופ הזמן. חלופ הזמן כמרכיב בשיקול דעת בבקשה לעיון חוזר, אינו מצוי בחלל ריק. חלופ הזמן קיבל משמעות ממוקדת בפסיקה. חלופ הזמן הוא נגזרת של המסוכנות. רוצה לומר שככל שמדובר במסוכנות גבוהה כך ישקול בית משפט בקפידה חלופ הזמן. כפי שפירטתי לעיל, מדובר במעשה חמור ומסוכן ובמי שלנוכח מעשהו ועברו הפלילי, יש להקפיד עמו באשר לחלופת מעצר. ועוד אוסיף ואומר כי תנאי "מעצר הבית" הלילי מהשעה 23:00 ועד 05:00 למחרת הוא תנאי בלתי מכביד בעליל. יש בו הקלה משמעותית לעורר.

סיכומי של דבר, שאני קובע כי בית משפט קמא לא טעה בהחלטתו. כמו כן, אילו הייתי נדרש לדון בעניינו של העורר בבחינת "דה נובו" הייתי אף אני מחליט כפי שהחליט בית משפט קמא.

הערר נדחה.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשע"ט, 05 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.